

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Kfv.IV.37.380/2021/5. szám

A tanács tagjai: Dr. Balogh Zsolt a tanács elnöke, Dr. Horváth Tamás előadó bíró, Dr. Kiss Árpád Lajos bíró

A felperes: Felperes1
(Cím2 szám)

A felperes képviselője: Marján Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Marján István ügyvéd)
Cím3

Az alperes: Baranya Megyei Kormányhivatal (Cím1. szám alatti)

Az alperes képviselője: Szemelyáczné dr. Dránovits Réka kamarai jogtanácsos

A per tárgya: levegőtisztaság-védelmi ügy

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél/felek: felperes

A felülvizsgálni kért jogerős határozat: Pécsi Törvényszék 3.K.701.545/2020/14. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria

- a Pécsi Törvényszék 3.K.701.545/2020/14. számú ítéletét hatályában fenntartja,
- kötelezi a felperest, hogy fizessen meg 15 napon belül az alperesnek 6.000 (hatezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget,
- kötelezi a felperest, hogy külön felhívásra fizessen meg az államnak 70.000 (hetvenezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A helység1 helyrajzi szám1 hrsz. alatti ingatlan részben egyéb érdekelt1, részben egyéb érdekelt2 tulajdonát képezi, az ingatlan haszonbérelője a felperes. Az ingatlan helység1, helység2y utca közelében helyezkedik el. egyéb érdekelt3 a helység1, helység2y utca 7/A. szám alatti ingatlanban él, 2020. június 16-án és 2020. június 17-én is bejelentéseket tett, amelyben azt sérelmezte, hogy egyéb érdekelt1 mezőgazdasági vállalkozó trágya lerakóhelyet létesített az ingatlana közelében.

[2] A bejelentésre tekintettel helyszíni ellenőrzést tartott a Baranya Megyei Kormányhivatal 2020. június 24-én, amelyről 2461-6/2020. ügyiratszám alatt jegyzőkönyvet vett fel. A helyszíni szemlén rögzítésre került a trágyahalom helye is akként, hogy az helység1, helység2y utca vége, valószínűsíthetően a helyrajzi szám1 hrsz. alatti ingatlan.

[3] Az alperes nyilatkozattételre való felhívásának egyéb érdekelt1 és egyéb érdekelt2 is eleget tett. Egyezően nyilatkoztak arról, hogy a felperes helyeztette ki az almos trágyát 2020. júniusban az ingatlanra trágyázási céllal, megbízottként egyéb érdekelt4 járt el egyéb érdekelt2 szakmai utasításai alapján. A trágya az kft.-től származik, 2020. július 16. napján kelt nyilatkozat szerint 10 napon belül fogja felhasználni a felperes a trágyát, annak mennyiségét 400 tonnára tette hozzávetőlegesen.

[4] Az alperes a 2020. július 27. napján kelt 2461-13/2020. ügyiratszám alatt kibocsátott értesítésével a felperest a helység1 0405/15 hrsz. alatti mezőgazdasági területen végzett almos trágya kihelyezésével előidézett lakosságot zavaró bűzhatás miatt hivatalból indult környezetvédelmi hatósági eljárás megindításáról értesítette. Tájékoztatta a felperest mint ügyfelet a kapcsolattartás módjáról, valamint az iratbetekintés és a nyilatkozat, észrevétel előterjesztés lehetőségéről.

[5] Az alperes a 2020. szeptember 2. napján kelt 2461-14/2020. ügyiratszámú határozatával a felperest a helység1 0405/15 hrsz. alatti területen végzett almos trágya kihelyezésével előidézett, lakosságot zavaró bűzhatás miatt 50.000,- forint levegőtisztaság-védelmi bírság, valamint 6.750,- forint eljárási költség megfizetésére és a levegőtisztaság-védelmi jogszabályi előírást sértő tevékenységének befejezésére kötelezte. A döntésének jogalapjául a levegő védelméről szóló 306/2010. (XII.23.) Kormányrendelet (a továbbiakban: Kormányrendelet) 2. § 6. pontjára, 4. §-ára, 30. § (1) bekezdésére, valamint a 9. melléklet 25. pontjára hivatkozott. Kifejtette, hogy nem tudta figyelembe venni azon nyilatkozatot, miszerint a kérelmet egyéb érdekelt3 visszavonta, tekintettel arra, hogy az eljárás hivatalból indult. Kiemelte, hogy a Kormányrendelet 34. § (1) bekezdése alapján a jogsértő tevékenység megszüntetésére való kötelezéssel egyidejűleg bírságot kell kiszabni, a bírság mértéket a 9. melléklet tartalmazza.

[6] A bírság mértékének meghatározása körében a 9. melléklet 25. pontjára, valamint 34. § (3) bekezdés a)-c) pontjaira és a 34. § (4) bekezdésére utalt, figyelembe véve azt, hogy a trágyakihelyezéssel okozott bűzhatással környezetveszélyeztetés vagy -károsítás nem lépett fel, de a lakosság egy részének az életminőségére több napon keresztül bizonyítottan zavaró hatást tett a trágyakihelyezés. Miután a felperes első esetben valósított meg környezetvédelmi tárgyú jogszabálysértést, és az almos trágya elszállításával ezt orvosolta is, a bírság összegét a legalacsonyabb összegben határozta meg a hatóság. Az eljárási költség megfizetésére kötelezés körében az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) 129. § (1)–(2) bekezdéseire hivatkozott.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

[7] A felperes a keresetében a határozat közlésre visszamenőleges hatályú megsemmisítését, másodlagosan a jogsértés megállapítását és a határozatnak a közlésre visszamenőleges hatályú hatályon kívül helyezését kérte a jogbiztonság és a határozattal érintett társaság különösen fontos érdeke miatt.

[8] A felperes arra hivatkozott, hogy az alperes a tényállás tisztázási kötelezettségének nem tett eleget, valós tényekből okszerűtlen jogi következtetéseket vont le, a felperest az eljárásból kizárta, nyilatkozáttételre sem hívta fel. A Kormányrendelet 2. § 6.

pontjának, 37. pontjának, 4. §-ának, 30. §-ának, 34. § (1) bekezdésének, valamint a vizek mezőgazdasági eredetű nitrát szennyezéssel szembeni védelméhez szükséges cselekvési program részletes szabályairól, valamint az adatszolgáltatás és nyilvántartás rendjéről szóló 59/2008. (IV.29.) FVM rendelet (továbbiakban: FVM rendelet) 9. §-ának, az Ákr. 2. § (2) bekezdés a)–b) pontjának, 4. §-ának, 5. § (1) bekezdésének, 6. § (3) bekezdésének, 10. § (1) bekezdésének, 62–63. §, 68. §, 71. §, 72. §, 81. § és az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésének a megsértésére hivatkozott.

[9] Az alperes a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 40. § (1) bekezdése és 42. § (2) bekezdése szerinti határidőben előterjesztett védíratában a kereset elutasítását és a határozat helybenhagyását indítványozta.

A jogerős ítélet

[10] A Pécsi Törvényszék (a továbbiakban: bíróság) 3.K.701.545/2020/14. számú, 2021. február 4-én kelt ítélete szerint a kereset nem megalapozott.

[11] A bíróság álláspontja szerint jelen esetben egyéb érdekelt³ bejelentést tett, amely alapján hatósági ellenőrzés indult, és a helyszíni szemlén a hatóság jogszabálysértést tárt fel, ezért hivatalból eljárást indított. A hatósági ellenőrzés lezárását követően a hatóság a hivatalbóli eljárás megindításáról a 2461-13/2020. szám alatti iratban a felperest értesítette is. Az eljárás hivatalbóli jellegére figyelemmel irreleváns az, hogy egyéb érdekelt³ olyan dokumentumot írt alá és juttatott el a hatósághoz, amely a bejelentés visszavonására irányult, és kérte az eljárás megszüntetését. Miután nincs olyan normaszöveg, ami expressis verbis lehetővé tenné levegőtisztaságvédelmi eljárás megindításának kérelmezését, a bíróság megalapozatlannak találta a felperes azon hivatkozását, hogy az eljárás kérelemre indult, és a kérelem visszavonásával a hatóságnak az eljárást meg kellett volna szüntetnie.

[12] A bíróság az eljárási kérdések körében vizsgálta a felperes értesítésével kapcsolatosan a felperes által megjelölt jogsérelmeket. E körben a bíróság hangsúlyozza, hogy a hivatalból indult eljárás az értesítéssel, a 2461-13/2020. ügyiratszámú irattal vette kezdetét, amelyet a felperes nem vitatottan kézhez vett. Ebben a hatóság az eljárás tárgyáról, az ügyiratszámáról, az eljárás megindításának időpontjáról és az ügyintézési határidőről is tájékoztatta a felperest, továbbá az Ákr. 33. § (1) bekezdése és (5) bekezdése alapján az alapvető jogait is ismertette a felperessel.

[13] Az indokolás rögzíti, hogy az eljárás a szabad bizonyítás elvén nyugszik, azaz a hatóságnak nem volt olyan kötelezettsége, hogy a felperest nyilatkozattételre felhívja, a felperes ezen jogával élhetett volna, és amennyiben nyilatkozatot tesz, úgy a hatóság oldalán kötelezettség keletkezik a nyilatkozat értékelésére. A felperes nem volt elzárva az

iratbetekintéstől, ezen jogával azonban nem élt, ezen mulasztását a hatóságra terhelni a perben nem tudja. A hivatalbóli eljárásban a felperes, a Felperes1 minősült ügyfélnek.

[14] Az ügy érdemében a szagérzettel összefüggésben a bíróság kiemeli azt, hogy a bejelentések és a helyszíni szemléről felvett jegyzőkönyv egyértelműen igazolják azt, hogy 2020. június 24. napján a bejelentő ingatlanában szaghatás volt érezhető, illetve nagyszámú légy volt a lakóház udvarán, ami az udvaron való tartózkodást zavaróvá, kellemetlenné tette. A szaghatásnak a trágyához köthetősége az ellenőrzés során kétséget kizáróan megerősítést nyert, figyelemmel a bejelentő lakóingatlanának a trágyakazaltól való távolságára (100 m) is. A bíróság álláspontja szerint az összefüggés további bizonyítás nélkül is egyértelmű és a hatóságnak sem kellett volna a szagkoncentrációt még külön meghatározatnia. A Kormányrendelet 4. §-a szerint tilos a levegő lakosságot zavaró bűzzel való terhelése.

[15] A legjobb technika alkalmazásával kapcsolatosan a bíróság a felperes érvelését megalapozottnak találta, mivel a határozat ezzel összefüggésben tényállást nem tartalmazott, csak a védíratban jelent meg az az érvelés, hogy a trágyakazalt megfelelő védelemmel kellett volna ellátni, a trágyát zárt pótkocsikban kellett volna szállítani, illetve nagyobb távolságban, a szélirányhoz igazodóan kellett volna elhelyezni az almos trágyát a mezőgazdasági területen. Miután a határozat e körben megfelelő ténybeli indokolást nem tartalmazott, a Kormányrendelet 30. §-ra történő alperesi hivatkozás megalapozatlan volt.

[16] A nyilatkozattételi jogáról a hatóság a felperest tájékoztatta az ítélet indokolása szerint, ezen jogszabályi rendelkezés alapján nem volt köteles a hatóság felhívni nyilatkozattételre az ügyfelet. Szakértő bevonására a bíróság álláspontja szerint nem volt szükség. Ugyanígy nem volt szükség olfaktometriás mérésre, gázkromatográfiás mérésre, illetve a szagkoncentráció bemérésére sem.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

[17] Az ügyben a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, kérve a bíróság ítéletének a közigazgatási határozatra kiterjedően hatályon kívül helyezését. A kérelem szerint az ítélet megsértette a Kp. 85. § (1), (2), (3) és (5) bekezdését, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 346. §-át. Az alperes határozata a következő jogszabályokba ütközik: Kormányrendelet 2. § 6. pontja és 37. pontja; 4. §; 30 §; 34. § (1) bekezdés; FVM rendelet 9. §; az Ákr. 2. § (2) bekezdés a. és b. pontja; 3. §, 4. § 5 § (1) bekezdés; 6. § (3) bekezdés; 10. § (1) bekezdés; 35. § (1) bekezdése, 38. §, 47. § (1) bekezdés c.) pontja, 62. §, 63. §, 68. §, 71. §; 72. §; 81. §; az Alaptörvény XXIV. cikkének (1) bekezdése.

[18] A felperes szerint egyéb érdekelt³ beadványai kifejezetten kérelemnek és nem pusztán bejelentésnek minősülnek. Az eljárásban nem különült el a hatósági ügy és a hatósági

ellenőrzés, ugyanis a hatóság egyéb érdekelt³ kérelmét követően egyből eljárást indított, csak arról a társaságot nem értesítette. A hatóság csak később értesítette a felperest, majd az eljárást azonnal le is zárta. A felperes kifogásolta, hogy egyéb érdekelt²t egyéni vállalkozóként keresték meg, nem pedig a felperes képviselőjeként: „Tény, hogy a Felperes¹ ügyvezetője egyéb érdekelt². Azonban az eljárási jogokat nem egyéb érdekelt², hanem csak a Felperes¹ tudja gyakorolni.” A társaság nem kapott értesítést a helyszíni szemléről sem, a jegyzőkönyvre észrevételt nem tehetett.

[19] A felperes kifogásolta, hogy szagmérést nem végeztek. Kérdéses ennek alapján, hogy volt-e szag, az „bűznek” minősül-e, a trágyától származtatható-e. Utalt a Kormányrendelet 2. § 37. pontjában meghatározott szagkoncentráció fogalmára, és kifejtette azt is, hogy a hatóság nem rendelkezett arról, hogy a szag mekkora szagkoncentrációjú volt, miután azt nem mérte és nem is rögzítette. Jelezte, hogy mezőgazdasági terület közvetlen közelében a tárgya szaga nem környezetidegen. A társaság tevékenységét az elérhető legjobb technika alapján végzi. Hangsúlyozta azt is, hogy a Kúria Kfv.37.608/2017/10. szám alatti precedensképes ítélete alapján a bűzforrás azonosítását el kellett volna végezni.

[20] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében az ítélet hatályában fenntartását kérte. Az alperes álláspontja szerint a tárgyi ügyben kérelmet benyújtani nem lehetséges, a bűzhatás miatt az ügyfél kizárólag bejelentést tehet. Ezt a tényt nem befolyásolja, hogy a bejelentő beadványát kérelemként nevezi meg. Az ellenőrzés nyomán indult hivatalból eljárás, amiről az értesítés az ügyfél számára megtörtént. Alperes álláspontja szerint egyéb érdekelt² tulajdonos mint ellenőrzés alá vont személy nyilatkozattételre felhívása a hatósági ellenőrzés során jogszerű volt.

[21] A szaghatásról az alperes szerint kétséget kizáróan megállapításra került, hogy a lakosságot zavaró bűzhatás igazolt, és az a felperes trágyaelhelyezési tevékenységével áll ok-okozati összefüggésben. Erre tekintettel az alperesnek további bizonyítási eljárást nem volt szükséges lefolytatnia.

A Kúria döntése és jogi indokai

[22] A felperes felülvizsgálati kérelme nem megalapozott.

[23] A Kúria a Kp. 115. § (2) bekezdése alapján alkalmazandó 108. § (1) bekezdése szerint a jogerős ítéletet a felülvizsgálati kérelem, a csatlakozó felülvizsgálati kérelem és a felülvizsgálati ellenkérelem keretei között vizsgálja felül. A Kp. 85. § (2) bekezdése alapján a bíróság a közigazgatási tevékenység jogszerűségét a megvalósításának időpontjában fennálló tények alapján vizsgálja.

[24] A Kúriának a bírósághoz hasonlóan eljárási és anyagi jogi kérdéseket is vizsgálnia kellett. Az eljárási kérdés az, hogy kérelemre indult vagy hivatalból indult eljárásról van-e szó, és ennek tükrében az ügyféli jogok érvényesülhettek-e. Az ügy érdemében a felperes a tényállás tisztázatlanságára, illetve okszerűtlen jogkövetkeztetésre hivatkozott.

[25] Az első eljárási kérdés az eljárás megindulásának módját érinti. A hatósági ellenőrzés megindulhat hivatalból az Ákr. 100. § (1) bekezdése alapján, illetve hatósági ellenőrzést kérhet az ügyfél is az Ákr. 100. § (2) bekezdése alapján. Az Ákr. 98–99. §-ai szerint az Ákr. hatósági eljárásra vonatkozó rendelkezéseit a hatósági ellenőrzésre az e fejezetben foglalt eltérésekkel kell alkalmazni. A hatóság – a hatáskörének keretei között – ellenőrzi a jogszabályban foglalt rendelkezések betartását, valamint a végrehajtható döntésben foglaltak teljesítését.

[26] Az Ákr. 100. § (2) bekezdés a) pontja szerint a hatósági ellenőrzést az ügyfél is kérheti, kivéve, ha a kérelem benyújtásának időpontjában a hatóság előtt arra vonatkozóan hatósági ellenőrzés, vagy az alapján eljárás van folyamatban. Jelen esetben azonban a levegőtisztaságvédelmi hatóság Kormányrendeletben foglalt kötelezettségeinek teljesítéséről van szó, jelesen ellenérdekű jogalannyal szemben a légszennyezés korlátozásáról, ami nem lehet kérelemfüggő.

[27] A hatóság bejelentés alapján folytat le hatósági ellenőrzést az Ákr. VI. fejezete alapján, ami a 100. § (1) bekezdése értelmében hivatalból indul. Az alperesnek a hatósági ellenőrzés eredményétől függően a 101. § alapján kell eljárnia. Amennyiben jogsértést tapasztal a 101. § (1) bekezdés a) pontja alapján hivatalból megindítja az eljárást. Tárgyi közigazgatási hatósági eljárás tehát hivatalból indult, ezért a bejelentés visszavonása nem volt akadálya az eljárás folytatásának.

[28] A hatósági ellenőrzés lezárása körében az Ákr. 101. § (1) bekezdés a), illetve b) pontjai rögzítik, hogy a hatóság a hatósági ellenőrzés során jogsértést tapasztal, vagy megindítja az eljárást, vagy ha a feltárt jogsértés miatt az eljárás más szerv illetékességébe tartozik, annak eljárását kezdeményezi. Az Ákr. 104. § (3) bekezdése szerint a hivatalbóli eljárás az első eljárási cselekmény elvégzésének napján kezdődik, megindításáról az ismert ügyfelet a hatóság értesíti. Mivel pedig a hatóság jogsértést tapasztalt, megindította a hivatalbóli eljárást.

[29] Az alperes a hozzá érkezett lakossági jelzést bejelentésként értékelte, figyelemmel a további hasonló bejelentésekre is. Az ágazati jogszabályok által biztosított hatáskörében ennek alapján joga volt hatósági ellenőrzést hivatalból folytatni. A hivatalból induló hatósági ellenőrzés nem azonos az adott tárgyban folytatható hivatalbóli eljárással.

[30] A hatósági ellenőrzés tehát jelen ügyben bejelentés alapján, az Ákr. 100. § (1) bekezdés szerint hivatalból indult; majd ennek nyomán ugyancsak indult az Ákr. 101. § (1) bekezdés a) pont alapján levegőtisztaság-védelmi hivatalbóli [Ákr. 103–105. §] eljárás. A hatósági ellenőrzési szakasz és a hivatalbóli eljárási szakasz ily módon elkülönült egymástól.

[31] A másik eljárásjogi kérdés, az ügyfél értesítésére vonatkozó, kezelését illetően ebből következik. Az Ákr. 104. § (3) bekezdése szerint a hivatalbóli eljárás az első eljárási cselekmény elvégzésének napján kezdődik, megindításáról az ismert ügyfelet a hatóság értesíti.

[32] Az ellenőrzés lezárásra került jegyzőkönyvben, és a hivatalbóli eljárás megindításáról a felperes értesítése szabályszerűen megtörtént az Ákr. 104. § (4) bekezdése értelmében. Az eljárás megindításáról szóló, a felperes részére szabályszerűen kézbesített értesítésben tájékoztatták a felperest.

[33] Az eljárásban az alperes a bizonyítási eljárás során nem tartott szükségesnek további felhívást, mivel arra a hatósági ellenőrzés során már sor került. A további bizonyítás mellőzése az Ákr. 62. §-a alapján nem jogszerűtlen. Az (1) bekezdés szerint, ha a döntéshozatalhoz nem elegendőek a rendelkezésre álló adatok, a hatóság bizonyítási eljárást folytat le. A (3) bekezdésnek megfelelően a hatóság által hivatalosan ismert és a köztudomású tényeket nem kell bizonyítani. A (4) bekezdés kimondja, hogy a hatóság szabadon választja meg a bizonyítás módját, és a rendelkezésre álló bizonyítékokat szabad meggyőződése szerint értékeli. Az Ákr. 63. § szerint, ha a tényállás tisztázása azt szükségessé teszi, a hatóság az ügyfelet nyilatkozattételre hívhatja fel. A nyilatkozattétel tehát a bizonyításhoz való szükségesség által meghatározott. Az alperes azonban a szemlét elégségesnek, a további nyilatkozattételi vagy szakértői bizonyítást fölöslegesnek tartotta. Mivel továbbá ugyanazon személytől különböző minőségben, de azonos tényállás vonatkozásában eltérő tartalmú nyilatkozat nem származhat, ezért egyéb érdekelt² nyilatkozatának elfogadása a bizonyítás körében jogszerű volt.

[34] A Kúria a felülvizsgálati eljárásban jogszerűségi vizsgálatot végez. Megállapítható, hogy a bíróság a közigazgatási eljárás során a szabályszerűséget és a döntés okszerűségét kellő alaposággal vizsgálta. A Kúria szerint a bizonyítás szükséges eszközeit illetően a bírói döntés nem iratellenes, a tényállás feltárásának jogszerűsége megokolt, a döntés okszerűségének megállapítása logikailag nem kifogásolható.

[35] Az anyagi jogi kérdést illetően a felperes jogsérelemként a felperes felülvizsgálati kérelmében a Kormányrendelet 2. § 6. és 37. pontjaira hivatkozott.

[36] A Kormányrendelet 2. § 6. pontja szerint bűz a szaghatással járó légszennyező anyag vagy anyagok keveréke, amely összetevőivel egyértelműen nem jellemezhető, az adott környezetben környezetidegen, és az érintett terület rendeltetésszerű használatát zavarja.

[37] A Kormányrendelet 2. § 37. pontja szerint a szagkoncentráció: 1 m³ standard állapotú szaganyagot tartalmazó gázban a szagegységek száma; mértékegysége a szagegység/köbméter (SZE/m³).

[38] A Kúria egyetért azzal, hogy a lakosságot zavaró bűzhatás megállapításához jelen esetben elegendő volt a zavaró körülmény egyértelmű megállapítása. 11 lakó bűzhatásra vonatkozó bejelentése, az alperes szakügyintézői által lefolytatott helyszíni szemle és az ingatlan tulajdonosának nyilatkozata, mint bizonyítási eszközök alapján feltárt bizonyítékok ehhez kellő alapot adtak.

[39] A Kormányrendelet 30. § (1) bekezdése szerint a bűzzel járó tevékenység az elérhető legjobb technika alkalmazásával végezhető. A felperes felülvizsgálati kérelmében is előadta, hogy mezőgazdasági tevékenységét a lehető legjobb technika alkalmazásával végzi. A Kúria ezzel kapcsolatban felhívja a figyelmet a 30. § egészének jelentésére. Ebből az következik, hogy az elérhető legjobb technika alkalmazása mellett is meg kell találni a megoldást a lakosságot zavaró bűzzel való terhelés megelőzése érdekében, mely utóbbi az ügyben a fentiek szerint bizonyítást nyert. A felperes saját érdekkörében a technológia javításával vélhetően maga is hatással lehet, illetve az ügyben lehetett volna, a zavaró hatású kedvezőtlen kibocsátás mérséklésére.

[40] A felperes hivatkozott a Kúria Kfv.37.608/2017/10. számú döntésére. A bíróság megállapításával egyezően rögzíthető, hogy az jelen ügyben precedensnek nem tekinthető, mivel ott folyamatos ipari szennyezőforrásból eredő terhelésről van szó, amivel kapcsolatosan a bizonyítási eszközök szerepe más. Egyéb bírói gyakorlat a Kúriát nem köti. Az olyan döntések, amelyek a légszennyező hatás mérésének értékeléséről szólnak, ugyanakkor tartalmilag sem relevánsak, mivel a konkrét esetben a bizonyítási eszköz megválasztása, nem pedig az alkalmazás lehetőségessége volt a kérdés.

[41] A Kúria mindezek alapján a felülvizsgálati kérelmet nem minősítette megalapozottnak és ennek megfelelően az elsőfokú bíróság ítéletét a Kp. 121. § (2) bekezdése alapján hatályában fönntartotta.

A döntés elvi tartalma

[42] *A közigazgatási hatóságnak a jogszabályok által biztosított hatáskörében joga van hatósági ellenőrzést hivatalból folytatni. A hivatalból induló hatósági ellenőrzés nem feltétlenül képezi részét az adott tárgyban folytatható hivatalbóli eljárásnak.*

[43] *A levegőtisztaság-védelem körében a lakosságot zavaró bűzhatás megállapítása során a közigazgatási eljárás bizonyításra vonatkozó általános szabályai maradéktalanul figyelembe veendő eltérést előíró speciális rendelkezések hiányában.*

Záró rész

[44] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Kp. 115. § (2) bekezdés alapján alkalmazandó 107. § (1) bekezdése szerint a felek erre irányuló kérelme hiányában, továbbá mert tárgyalás tartását maga sem tartotta szükségesnek, tárgyaláson kívül bírálta el.

[45] Az alperesnek a felülvizsgálati eljárásban felmerült perköltsége viselésére a pervesztesnek minősülő felperes köteles a Kp. 35. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 83. §-a szerint.

[46] Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) alapján a tárgyi illetékfeljegyzési jog alapján le nem rótt, az Itv. 50. § (1) bekezdése szerinti mértékű, a 39. § (3) bekezdés d) pontja alapján számított és a 62. § (1) bekezdés h) pontja értelmében feljegyzett felülvizsgálati eljárási illeték a pervesztesnek minősülő felperest terheli.

[47] Az ítélet elleni felülvizsgálat lehetőségét a Kp. 116. § d) pontja zárja ki.

Budapest, 2021. június 22.

Dr. Balogh Zsolt s.k. a tanács elnöke, Dr. Horváth Tamás s.k. előadó bíró, Dr. Kiss Árpád Lajos s.k. bíró

A kiadmány hitelül:
tisztviselő